

[Poul Møller.]

forsørgerbegreb må lægges til grund ved den fremtidige afgørelse af spørgsmålet forsørger eller ikke-forsørger inden for skattelovgivningen. Men det er for os magtpåliggende, at en rigtig ændring også gennemføres på en rigtig måde. Jeg tænker på de tusinder af mennesker, som har indrettet sig under den bestående lovgivning, og som altså rent faktisk gennem en årrække er blevet betragtet som forsørgere. Vi må give dem en vis tid til at indstille sig på det nye forhold. Jeg vil derfor mene, at det vil være rigtigst, om det nye forsørgerbegreb, hvis det skal gennemføres, først får virkning for de indkomster, der oppebæres i det kommende skatteår. Den højtærede finansminister og jeg har tidligere været enige om, da man fastsatte reglerne for pensionsbidrag, at det var rigtigst, at de skatteregler, som findes under indkomstens erhvervelse, også gælder ved indkomstens beskatning. Derfor gennemførte man i hovedlinjerne, hvad man ville med pensionsbidragene, og sagde: reglerne gælder for dem, der tegner forsikring fra 1. januar, men ikke for, hvad der er indbetalt i det år, vi gennemfører loven. Jeg vil anse det for rigtigst, at vi bærer os sådan ad også her, således at man ikke ændrer skattereglerne for indkomster, der er tjent under de gældende regler. Vi vil naturligvis også gerne have undersøgt og bede om oplysninger om, hvordan regeringen har tænkt sig at fordele de skattnedsættelser, man har bebudet ved udskrivningsloven som følge af indførelsen af dette nye forsørgerbegreb, og hvordan den skala, man tænker sig, skal være. Accepterer vi, at regeringen får de nye indtægter, vil vi også gerne være medbestemmende med hensyn til, hvordan disse indtægter skal anvendes i form af skattelettelser.

I forbindelse med ændringen af forsørgerbegrebet har den højtærede finansminister stillet nogle forslag om ændring af de såkaldte nedslagsregler for ældre borgere og for erhvervshæmmede personer. Man har bl. a. foreslået her helt at fjerne forskellen mellem forsørgere og ikke-forsørgere, idet man har givet ikke-forsørgere samme retstilling som forsørgere skattemæssigt set. Men er det nu realistisk at fjerne denne forskel mellem forsørgere og ikke-forsørgere?

Er det noget, man tror kan holde? I første omgang løfter man ikke-forsørgerne op på forsørgernes status, men er det ikke med de erfaringer, vi har, sandsynligt, at i løbet af få år vil forsørgerne inden for denne gruppe komme og sige: ja men der er ingen mening i, at der ikke er forskel mellem os, der har forsørgerpligter, og dem, der ikke har det? Så bliver resultatet, at man forhøjer nedslagsbeløbene for de mennesker, der er forsørgere, således at vi får en ny forskel her for at skabe retfærdighed de to grupper imellem. Jeg tror, den dag vil komme; og det er et spørgsmål, når vi mener, der skal være knyttet skattemæssige virkninger til forsørgerforholdet, hvorfor de så ikke skal gælde for de ældre medborgere, når de hidtil har været gældende for dem, der får nedslag i indkomsten.

I forbindelse med denne ændring af nedslagsbeløbene har den højtærede finansminister stillet forslag om, at der gennemføres en reduktion af den maksimalindkomst, de ældre borgere kan have for at få nedslag. Det tror jeg ikke det konservative folkeparti kan tiltræde. For nogle år siden gennemførte vi ændringer med hensyn til nedslagsbeløbene; vi forhøjede dem på den højtærede finansministers forslag for at stille selvpensionisterne bedre. Nu tager man altså den fordel, man dengang gav dem, fra dem igen. Man motiverer det med, at folkepensionsordningen i mellemtiden er trådt i kraft. Vi kan ikke uden videre tiltræde dette argument. Hvis det, at man giver selvpensionisterne folkepension, skal betyde, at man på en række andre områder fratager dem goder, man tidligere har givet dem, samtidig med at de skal betale folkepensionsbidrag og skat af deres folkepension, er det et meget stort spørgsmål, om man overhovedet har givet disse mennesker nogen som helst fordel gennem folkepensionsordningen. Det drejer sig om borgere, der ikke kan få den indkomstbestemte folkepension, borgere, hvis indtægt ligger på 6 000—7 000 kr. og op til 9 000—10 000 kr., borgere, som vi egentlig ikke ønskede at give folkepension. Vi ønskede ikke noget mindstebeløb, men de daværende flertalspartier gennemførte det med den konsekvens, at man nu tager den skattemæssige lettelse fra de pågældende, samtidig med at man beskatter deres folkepension, og